

anderledes i sin Tid, da vi havde de 3 Overførsterinspektioner. Da lod man den København nærmest liggende Inspektions Chef udføre Overtilsynstjeneste for Lystskovdistriktets Vedkommende, men der er ingen, der kan have ment, at Direktoratet skulde træde i Overførsterens Sted i dette Forhold. Det drejer sig om 2,100 Tdr. Land Skovareal og et Skovdistrikt af særlig Art. Det er et Lystskovdistrikt, men det har ogsaa nogen Betydning i forstmæssig og forretningsmæssig Henseende. Der sælges nu for 30,000 Kr. om Aaret, det er dog et Beløb, og det er for mig opgivet af Direktoratet, at naar dette Distrikt kommer ind under en selvstændig Lokaledelse og en energisk Ledelse — den, som Flertallets ærede Ordfører (Nørhave) paakaldte i al Almindelighed og, kunne vi sige, for dette Skovdistrikt i Særdeleshed —, vil Indtægten lettelig kunne forøges til imellem 40,000 og 50,000 Kr., og saa er den Skovrider betalt. Desuden er der her ikke i egentlig Forstand Tale om et nyt Skovriderembede. Den Mand, der sad der før, afdøde Jagtjunker Petersen, havde fuld Uddannelse som Skovrider, og naar han ikke kaldtes Skovrider, var det, fordi der ikke var noget Skovriderembede under Hensyn til, at Overtilsynet førtes af Overførsteren. Men han var faktisk Skovrider og havde til sin Bistand 2 Underbetjente, 2 Tjenestemænd, og det er det samme Forhold, vi nu søge at fastslaa: en Skovrider i Spidsen og to Tjenestemænd, en Skovfoged, der tillige er Skytte, eller en Skytte, der tillige er Skovfoged, hvordan man nu vil kaldé det, og saa en Opsynbetjent ligesom før.

Der er ikke noget mærkværdigt i hele dette Forhold. Der er blot indtraadt en Nødvendighed, som maa imødekommes. Dette Distrikt er af saa overordentlig stor Betydning for København og Omegn, naar vi se hen til dets Karakter af Lystskov, at man ikke kan lade dets Bestyrelsesforhold vedvarende svæve i Luften. Selvfølgelig, der kan hengaa nogle Maaned, et halvt Aar, inden denne Ordning træffes; det er ikke i den Forstand Livet om at gøre, om det sker til 1. April eller til 1. Juli i Henhold til et Ændringsforslag ved tredje Behandling, men det er givet, at der maa tilvejebringes en fast, ordnet Ledelse for dette Distrikt. Jeg vil tro, at Rigsdagen, alt vel overvejjet, maa være enig med mig i den Betragtning, jeg gjorde gældende ved første Behandling af Sagen, at det er af Betydning, at dette

Distrikt netop er under Bestyrelse af en Mand, der er der fra Aar til Aar gennem en Aarrække, at det er en Mands Livsvirksomhed at lede Bestyrelsen af disse Skove, at ikke Lystskovene skulle gøres til Prøveklude for en Række skiftende Forstassistenter. Jeg skulde tro, at det var et Forhold, vi alle kunde blive enige om, og jeg skulde tro, at det ogsaa var det, som det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) som Ordfører for den radikale Gruppe gjorde sig til Talsmand for, da han den 29. Februar udtalte: „At der skal træffes en ny Ordning med Hensyn til Ledelsen af Jægersborg Dyrehave og Charlottenlund Skov, efter at Overførsterembedet er nedlagt i Henhold til Lov af 13. Maj 1911, er givet, og vi ville fra vor Side være medvirkende til, at der kan træffes en god og praktisk Ordning“. Og saa møder det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) nu i Dag og siger: Vi ville ikke være med til noget som helst, det kan godt gaa i den gamle Skure, og det skønt alle Spor ere udviskede, saa der ingen gammel Skure er at fortsætte i. Det ærede Medlem indlæser paa en ejendommelig Maade det ærede Medlem fra Viborgs Løfter. Naa, det er ikke første Gang, man staaer overfor sligt, det skal jeg derfor ikke opholde mig videre ved. Jeg er tilfredsstillet og fyldestgjort ved, at der foreligger en Indstilling af Flertallet, og jeg haaber, at det høje Tings Flertal vil slutte sig til denne Indstilling.

I øvrigt henviser jeg til, hvad jeg før sagde, at hvad der har været af Forhandlinger, Stemninger og Opfattelser indenfor Finansudvalget under Paavirkning af Paastande, som ikke have kunnet holde ved en nærmere Prøvelse, er en Sag for sig, men en Sag, der maa blive indenfor Finansudvalgets Vægge, ikke mindst efter den Erfaring, vi have haft i den senere Tid, hvor der var Tale om at meddele noget, som et vist æret Medlem havde foretaget sig, idet han havde givet en Forklaring — givet den, skriftligt endda, under 1. Marts — af et vist Forhold, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, og siden løb fra den og gav en stik modsat Forklaring. Der var et Tilløb til at røbe dette for Offentligheden. Det blev standset og maatte standses, og selvfølgelig, saadan er Regelen, og den ønskedes overholdt. Jeg henstiller til det ærede Medlem at forlade den Bane at fortælle om Stemninger og Opfattelser indenfor Finansudvalget, at fortælle, at der kun har været et enkelt Medlem, som har givet